

Mária Martočková: Nástroje ochrany čistoty vod

Oponovaná diplomová práce se na 79 stranách zabývá tématem ochrany jedné z hlavních složek životního prostředí, tématem ochrany čistoty vod, a to za použití jednotlivých právních a ekonomických nástrojů. Diplomová práce je členěna po úvodní poznámce na tři kapitoly a závěr, přičemž jednotlivé kapitoly jsou dále členěny na dvě úrovně jednotlivých subkapitol. V 1. kapitole autorka vymezila příčiny a předmět ochrany a rovněž cíle v oblasti ochrany čistoty vod. Na str. 6 upozorňuje na chybu v prvním odstavci subkapitoly 1.3., článek 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod zakotvuje nikoliv příznivé životní prostředí pro každého, nýbrž právo každého na příznivé životní prostředí. Kapitola 2. se týká právní úpravy ochrany čistoty vod z hlediska českého, evropského a mezinárodního práva. Pokud chtěla autorka vymezit platnou právní úpravu, pak ale na str.12 neměla používat členění z navrhované evropské úpravy. Jinak z hlediska obsahového s touto částí kapitoly 2. v podstatě souhlasím. V subkapitole 2.4. autorka obecně popisuje dělení nástrojů v právu životního prostředí. V souladu s odbornou literaturou diplomantka vymezuje nástroje přímého a nepřímého působení. Na str.21 a 23 autorka uvádí v rámci přímých nástrojů také sankční nástroje, přičemž mezi ně řadí i náhradu škody a odstraňování ekologické újmy formou nápravných opatření. V tomto s diplomantkou nesouhlasím, odstraňování ekologické újmy není sankce, přestože připouštím, že uložení provedení nápravných opatření původce někdy může jako sankci pocítovat. Na str.25 hovoří diplomantka o nápravných nástrojích, aniž by je před tím vymezila a naprosto nesouhlasím s jejím tvrzením, že ekonomické nástroje plní prostřednictvím ukládání pokut i funkci sankční!

Jádro diplomové práce tvoří 3. kapitola, ve které se autorka věnuje právním a ekonomickým nástrojům ochrany vod již konkrétně, a to v oblasti zejména zákona č.254/2001 Sb., o vodách. Obsahově s touto částí práce v zásadě souhlasím, až na některé drobné chyby např. v číslech zákonů či sporná tvrzení (úzká spojitost peněžních trestů s ekonomickými nástroji na str.66). V závěrech práce autorka zúročila předchozí výklad a hodnotí právní úpravu ochrany čistoty vod. S mnohými z učiněných závěrů se mohu ztotožnit.

Diplomovou práci hodnotím celkově jako velmi dobrou. Autorka prokázala, že se seznámila s právní i věcnou problematikou tématu ochrany čistoty vod na celkem solidní úrovni, tomu odpovídá i vyvážený obsah a logická stavba textu diplomové práce. Autorka správně a často cituje použitou literaturu. Více pozornosti měla ovšem věnovat korekturám (překlepy, chyby v číslech). Diplomová práce splňuje po formální i obsahové stránce požadavky na diplomové práce na PFUK a i přes výše uvedené výhrady ji doporučuji k ústní obhajobě. V rámci ní by se autorka měla vyjádřit k následujícím otázkám:

- 1) Jak souvisí podle diplomantky povolení k odběru povrchových a podzemních vod s ochranou čistoty vod (str.48) ? Jak s ochranou čistoty vod souvisí trestný čin pytláctví (str.71)?
- 2) Jaké jsou nástroje prevence a nápravy ekologické újmy na vodách?

V Praze dne 16.1.2009

JUDr.Vojtěch Stejskál, Ph.D.
oponent diplomové práce